

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

**COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"**

COM (85) 216

Vol. 1985/0106

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

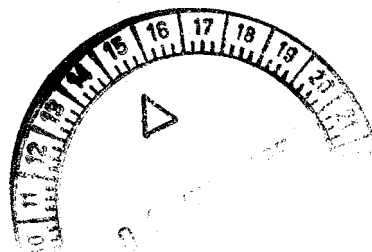
COM(85) 216 def.

Brussel, 15 mei 1985

MEMORANDUM

Vastelling van een vijfde onderzoekprogramma van de EGKS
"Technische bestrijding van schadelijke en hinderlijke invloeden
op de arbeidsplaatsen en in de omgeving van installaties der
ijzer- en staalindustrie"

(door de Commissie bij de Raad ingediend)

COM(85) 216 def.

VASTSTELLING VAN EEN VIJFDE ONDERZOEKPROGRAMMA VAN DE EGKS
"TECHNISCHE BESTRIJDING VAN SCHADELIJKE EN HINDERLIJKE INVLOEDEN OP DE
ARBEIDSPLAATSEN EN IN DE OMGEVING VAN INSTALLATIES DER IJZER- EN STAAL-
INDUSTRIE"

M E M O R A N D U M

Inhoudsopgave

- I - Inleiding
- II - Noodzaak van een vijfde onderzoekprogramma EGKS voor de bestrijding van de milieuverontreiniging in de ijzer- en staalindustrie
- III - Onderzoekprogramma
 - 1. - Bestrijding van de luchtverontreiniging op de werkplekken, binnen de fabriek en in de omgeving
 - 2. - Bestrijding van de verontreiniging van zoet- en zeewater
 - 3. - Afvalproblemen
 - 4. - Milieu-effectstudies
 - 5. - Geluidsoverlast
- IV - Uitvoering en coördinatie van de werkzaamheden
- V - Resultaten van het onderzoek
- VI - Financiële aspecten en duur van het onderzoek
- VII - Conclusies

I. INLEIDING

Het vierde onderzoekprogramma van de EGKS "Technische bestrijding van schadelijke en hinderlijke invloeden op de arbeidsplaatsen en in de omgeving van installaties der ijzer- en staalindustrie", goedgekeurd op grond van artikel 55 van het EGKS-Verdrag en gepubliceerd in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen van 13 juni 1979, is in 1984 na een looptijd van vijf jaar afgelopen. Het voor dit programma ter beschikking gestelde krediet, ten belope van 15 miljoen Ecu, was bij de beëindiging van het programma opgebruikt.

De in het kader van het programma gestimuleerde onderzoek- en ontwikkelingswerkzaamheden in staalfabrieken en aan wetenschappelijke en universitaire instellingen, hebben in ruime mate bijgedragen tot de verbetering van de werkplekken en de omgeving van de installaties van de ijzer- en staalindustrie.

Vergeleken met de voorgaande programma's vertoonden de werkzaamheden in het kader van het vierde programma een duidelijke uitbreiding van het arbeidsterrein. Terwijl het tweede onderzoekprogramma (1967-1973) zich bijna uitsluitend met de luchtverontreiniging bezig hield, en in het derde programma (1974-1978) ook de problemen van de behandeling van vast en vloeibaar afval aan de orde kwamen, was het bij het vierde programma (1979-1983), dank zij een uitbreiding van de financiële middelen, mogelijk niet alleen het onderzoek op bovengenoemde gebieden te stimuleren, maar tevens op die van de geluidshinder, de milieu-effectbeoordeling en de arbeidshygiëne.

In totaal zijn in het kader van het vierde programma 82 onderzoekprojecten gesubsidieerd. Deze projecten zijn geselecteerd met het oog op de mogelijkheid, dat de resultaten daarvan praktisch toepasbaar zouden blijken. Hoewel bepaalde onderzoeken op dit moment nog lopen, is het dank zij de verrichte werkzaamheden inderdaad mogelijk gebleken oplossingen te vinden en verbeteringen te verwezenlijken die thans al op industriële schaal toegepast worden, of op korte termijn toepasbaar zijn.

Zo is op het gebied van de behandeling van het afvalwater van de cokesfabrieken een procédé ontwikkeld voor de verwijdering van teer met behulp van centrifugeren (Forges de Clabecq), en een techniek voor biologische nitrificatie/denitrificatie met behulp van geactiveerd slib gerealiseerd (Geleen - BSC). Voor wat het afvalwater van de ijzer- en staalfabrieken betreft, is een procédé

in ontwikkeling om olie te verwijderen met behulp van filteren door voorbewerkt zand (IHR) en een techniek voor waterzuivering langs magnetische weg (CSM).

Er is ook een procédé voor het verwijderen van zink en lood uit het afval van de ijzer- en staalindustrie door behandeling met natriumhydroxyde ontwikkeld (CEBEDEAU). Een fabriek die volgens dit procédé gaat werken om het stof van elektro-ovens te behandelen (Frankrijk, uitbesteed aan: Cebedeau) verkeert thans in de ontwerpfase.

Op het gebied van de luchtverontreiniging, is het dank zij verscheidene onderzoeken die gelijktijdig door Franse en Duitse organisaties zijn verricht, daarbij geholpen door een onderzoek van British Steel, mogelijk gebleken op juiste wijze de afmeting en de keuze van de filtermaterialen voor de afzuiginstallaties voor de secundaire emissies te specificeren. Eveneens van belang is de vaststelling van de volledige balans van de NO_x -uitstoot in de atmosfeer voor alle cokesfabrieken en ijzer- en staalfabrieken (samenwerking tussen vier organisaties, B.B.F., C.P.M., C.S.M. en LECES).

Aan de bestrijding van het lawaai van elektro-ovens is een speciale reeks onderzoeken gewijd, die in verscheidene landen van de EGKS gelijktijdig zijn uitgevoerd en volmaakt gecoördineerd.

II. NOODZAAK VAN EEN VIJFDE ONDERZOEKPROGRAMMA EGKS VOOR DE BESTRIJDING VAN DE MILIEUVERONTREINIGING IN DE IJZER- EN STAALINDUSTRIE.

Ondanks de grote vooruitgang die in het kader van de voorgaande programma's en met name van het vierde programma is geboekt, blijven grote problemen onopgelost; er zijn nieuwe problemen ontstaan, soms zelfs als gevolg van de oplossingen die voor de eerste zijn aangedragen. Dat geldt bijvoorbeeld voor de overdracht van verontreiniging van het ene milieu naar het andere (bijvoorbeeld: het probleem van het gips dat bij ontzwaveling vrijkomt). Al deze problemen maken nieuwe onderzoekactiviteiten noodzakelijk.

De richtlijnen van de Europese Gemeenschappen, de nationale wetten en ook de regionale voorschriften op het gebied van het milieu nemen trouwens in aantal toe of worden steeds strenger, zowel op het niveau van de Gemeenschap als op dat van de Lid-Staten.

De fabricageprocessen veranderen eveneens voortdurend, als gevolg van het onderzoek naar processen die mogelijk minder verontreinigend werken en het rendement vergroten of de kwaliteit van de produkten verbeteren. Als voorbeeld noemen wij hier de techniek van de voorbehandeling van het ruwijzer, die tot doel heeft het rendement van de oxystaalfabriek te verbeteren en staal van betere kwaliteit te produceren, alsmede de voorverwarming van schrot in de elektrostaalfabriek en de panmetallurgie.

Alles wijst erop dat de invoering van deze nieuwe technieken verandering zal brengen in de verontreinigingen en de hinder, zowel op de werkplekken als in de omgeving van de installaties, op het gebied van de gasuitstoot, het stof, de stank en het lawaai.

Hoewel de ijzer- en staalindustrie in moeilijkheden verkeert, moet zij zich houden aan de nieuwe wettelijke voorschriften. Deze verplichting vloeit voort uit de resolutie van de Raad van 7 februari 1983 (PB nr. C 46 van 17.2.1984, blz. 1), betreffende voortzetting en verwezenlijking van een beleid en een actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu (1982-1986) waarin wordt gezegd: "Het milieubeleid is echter een structureel beleid dat onafhankelijk van de wisselvalligheden van de conjunctuur moet worden gevoerd", en waarin wordt aangedrongen op preventieve actie en de integratie van het milieufacet in het communautair beleid op alle andere terreinen.

Wanneer men echter bedenkt, dat de bestrijding van de verontreinigingen de produktiekosten van de produkten van de ijzer- en staalindustrie steeds verder zal verhogen, is het van het allergrootste belang om, met name in deze tijd van economische crisis, de ijzer- en staalindustrie te helpen om door een optimale besteding van de beschikbare middelen de problemen op te lossen waarvoor zij zich geplaagd ziet. Wanneer men deze gevolgen zou verwaarlozen, zou dat op middellange of lange termijn niet inaanzienlijke gevolgen hebben voor het handhaven van het concurrentievermogen van de Europese ondernemingen op de internationale markt.

Met het oog hierop zal het onderzoekwerk op het gebied van de bestrijding van de milieuverontreiniging in de ijzer- en staalindustrie in het kader van het vijfde programma ongeacht de aard van de verontreiniging bij voorrang moeten uitgaan van de volgende beginselen:

- het moet in overeenstemming zijn met de algemene doelstellingen van de Commissie van de Europese Gemeenschappen op het stuk van het milieu en in het bijzonder met de communautaire richtlijnen die geleidelijk in de wetgeving van de verschillende landen en met het derde actieprogramma op het gebied van het milieu worden opgenomen;
- het moet streven naar doeltreffendheid, goed functioneren en betrouwbaarheid van de installaties ter bestrijding van de verontreinigingen, tegen optimale kosten, met het oog op de handhaving van het concurrentievermogen van de ijzer- en staalondernemingen van de Gemeenschap en dus van de werkgelegenheid;
- het moet streven naar een zuiniger gebruik van grondstoffen en energie in verband met het milieu;
- het moet trachten te voorkomen dat de verontreiniging van het ene fysisch milieu naar een ander wordt overgedragen (water/lucht/bodem);
- het moet de innovatie op het gebied van "schone", dat wil zeggen weinig of niet-verontreinigende technologieën, stimuleren.
- het moet de behandeling van het afvalwater verbeteren door een betere bedrijfsvoering en een betere recyclage, en ten slotte streven naar de kleinst mogelijke of in ieder geval de optimale hoeveelheid afval vanuit het standpunt van de milieubescherming.
- het moet technieken ontwikkelen voor de bedrijfsvoering en de exploitatie van de afvalstoffen (opslag en hergebruik) , en van stortplaatsen en slakkenbergen, ten einde het milieu te verbeteren.
- het moet zoeken naar oplossingen die direct in het fabricageproces toepasbaar zijn, in plaats van onafhankelijk van dit proces;
- het moet de op het gebied van nieuwe technologieën, in het bijzonder de biotechnologie en de robottechniek, alsmede de technieken voor informatieverbreiding geboekte vooruitgang, benutten.

Als gevolg hiervan zullen de werkzaamheden zich moeten concentreren zowel op de reeds bekende problemen waarvoor nog geen bevredigende oplossing is gevonden, als op de nieuwe problemen waaronder die welke ontstaan door de verscherping van de richtlijnen en wetten en de ontwikkeling van de fabricage-technologieën.

III. ONDERZOEKPROGRAMMA

Na analysering van de voorstellen van de nationale deskundigen blijkt dat het vijfde programma in hoofdzaak op een aantal prioriteiten gericht zal moeten worden. Deze prioriteiten zijn enerzijds vastgesteld op grond van communautaire richtlijnen en wettelijke eisen en anderzijds aan de hand van de technologische ontwikkelingen (nieuwe fabricageprocessen en invoering van "schone" technologieën) en het in omvang toenemende probleem van de overdracht van de verontreiniging van het ene milieu naar het andere. Zij passen direct in de nieuwe taken die zijn omschreven in de resolutie van de Raad van 7 februari 1983, betreffende voortzetting en verwezenlijking van een beleid en een actieprogramma van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu (1982-1986).

III.1. Bestrijding van de luchtverontreiniging op de werkplekken, binnen de fabriek en in de omgeving

Prioriteit geniet het onderzoek dat thans noodzakelijk is geworden als gevolg van het in behandeling zijnde voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de bestrijding van door industriële installaties veroorzaakte luchtverontreiniging die op 15 april 1983 door de Commissie bij de Raad is ingediend (PB nr. C 139 van 27.5.1983, blz. 5) en op 1 maart 1984 door de Raad is goedgekeurd. In die zin lijkt aanvullend onderzoek betreffende de vermindering van de uitstoot van zwaveloxyde, stikstofoxyde, zware metalen en gevaarlijke organische verbindingen voorrang te genieten.

Conform het advies van het Economisch en Sociaal Comité betreffende de bestrijding van door industriële installaties veroorzaakte luchtverontreinigingen (PB nr. C 23 van 30 januari 1984, blz. 25) zal ook het stankprobleem

worden bestudeerd. "De invloed van de stank op het milieu binnen en buiten de onderneming wordt steeds groter".

Het onderzoek dat gericht is op het zuiveren van de lucht op de werkplek en binnen de fabriek, blijft noodzakelijk gezien het feit dat dit een permanente doelstelling vormt. Het onderzoek naar de vermindering van de uitstoot tijdens de verkoling van de kolen en het afzuigen van de secundaire rookgassen in de hoogovenhallen, de oxystaalfabrieken en de elektrostaalfabrieken en de bestrijding enerzijds van aerosols en anderzijds van het stof dat tijdens de verschillende operaties in verband met het verplaatsen, vervoeren, voorbereiden en opslaan van fijne grondstoffen en al dan niet gerecycleerde poeder-vormige afvalstoffen vrijkomt, lijkt voorrang te hebben.

III.2 Bestrijding van de verontreiniging van zoet- en zeewater

Voorrang krijgt het onderzoek dat noodzakelijk is geworden door de geleidelijke toepassing van de richtlijn van de Raad van 4 mei 1976 betreffende de bestrijding van de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd (PB nr. L 129 van 18.5.1976, blz. 23).

Met inachtneming van de verontreinigende stoffen of groepen verontreinigende stoffen die zijn opgenomen in lijst I en II, voorkomende in de bijlage van de hierboven genoemde richtlijn van 4 mei 1976, dien de aandacht meer in het bijzonder uit te gaan naar die factoren, die problemen kunnen opleveren in het raam van de activiteiten in de sector van de ijzer- en staalindustrie en de cokesfabrieken.

Tegen deze achtergrond wordt het onderzoek dat de meeste prioriteit lijkt te hebben, gericht op:

1) bijzondere aspecten van de reiniging van het afvalwater van cokesfabrieken (bij voorbeeld biologische nitrificatie);

2) de behandeling van het water voor het reinigen van gassen onder andere van hoogovengas (bij voorbeeld zink en cyaniden);

3) de behandeling van het afvalwater van warm- en koudwalserijen (bij voorbeeld emulsies);

4) de behandeling van het afvalwater van installaties voor oppervlak-tebehandeling (bij voorbeeld zware metalen).

III.3 Afvalproblemen

Algemeen gesproken vormt het probleem van het afval, met inbegrip van de vermindering van de omvang, de behandeling, de recylage, de verwerking en de opslag ervan het grootste probleem. Het heeft betrekking op een enorm scala van afvalstoffen, variërend van het oliehoudend slib dat bij de ontstopping van hoogovens vrijkomt, oliehoudend slib en schilfers van walserijen, via de slakken van de staalfabriek tot het stof dat tijdens de verschillende fasen van de staalfabricage vrijkomt.

Speciale aandacht zal echter worden besteed aan de toxische en gevaarlijke afvalstoffen die zijn vermeld in de richtlijn van de Raad van 20 maart 1978 (PB nr. L 84 van 31.3.1978).

De problemen die verband houden met de bedrijfsvoering van stortplaatsen en slakkenbergen, als gevolg van de verwerking en het hergebruik van de daar opgeslagen of gestorte produkten, zullen worden bestudeerd vanuit het standpunt van de bestrijding van de verontreiniging van de bodem, de natuurlijke grondwaterlaag en de lucht (vrijkomen van fijn stof).

III.4 Milieu-effectstudies

Gezien het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de milieu-effectbeoordeling voor bepaalde openbare en particuliere projecten, door de Commissie op 16 juni 1980 bij de Raad ingediend (PB nr. C 169 van 9.7.1980, blz. 14) en de richtlijn van de Raad van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten (PB nr. L 230 van 5.8.1982, blz. 1), lijken de milieu-effectstudies, emissie-

inventarissen en modellen voor de voorspelling van de stofneerslag, alsmede de verspreiding en omzetting van verontreinigende stoffen in de staalfabrieken en de omgeving daarvan noodzakelijk en zij zullen bijzondere aandacht krijgen. Datzelfde geldt voor de preventie van technologische risico's.

In dit verband lijkt het, hoewel het meten van de uitstoot en de verspreiding van verontreinigende stoffen in de voorgaande programma's en voor in het derde programma reeds een belangrijke plaats had ingenomen, onvermijdelijk werkzaamheden met betrekking tot de harmonisatie van de bemonsteringsmethoden, kwalitatieve en kwantitatieve metingen van de voor de ijzer- en staalindustrie specifieke verontreinigende stoffen, te bevorderen. Het lijkt gewenst over te gaan tot studies van het effect van deze verontreinigende stoffen op de mens en het milieu in de ijzer- en staalindustrie. Zo zullen de technieken die het mogelijk maken vast te stellen wat de voornaamste bron van de verontreiniging is, in overweging worden genomen.

De technieken voor continue bemonstering en -meting zullen in het bijzonder worden gestimuleerd.

III.5 Geluidsoverlast

In de ijzer- en staalindustrie heeft dit soort hinder specifieke gevolgen. Dat komt door de omvang van de apparaten en door bepaalde procédés voor fabricage en verplaatsing die er de oorzaak van zijn, door de bijzonder grote resonantie van de gehanteerde materialen en doordat de fabrieken vaak in een stedelijke omgeving zijn gebouwd.

Met inachtneming van de reeds voltooide werkzaamheden, met name op het gebied van de meting van het geluidsvermogen, wordt de oplossing van deze problemen thans gezocht in het nuttig gebruiken van de meetresultaten en in de toepassing van oplossingen die op dit ogenblik het geschikste zijn.

Er zal dus gestreefd worden naar een verbetering van de huidige technieken voor geluidsisolatie. Daarnaast zal bijzondere aandacht worden besteed aan de opsporing, de lokalisering en de identificatie van de geluidsbronnen die de gezondheid van de werknemers en de kwaliteit van het milieu in de ijzer- en staalfabrieken schade kunnen berokkenen.

IV. UITVOERING EN COORDINATIE VAN DE WERKZAAMHEDEN

Nadat de voorgaande programma's door de Commissie waren vastgesteld, is voor de uitvoering ervan een werkwijze gevolgd die in de praktijk goede resultaten heeft afgeworpen. Drie adviescommissies, te weten: een onderzoekscommissie, het comité van producenten en werknemers voor arbeidsveiligheid en arbeidsgeneeskunde, alsmede de commissie van regeringsdeskundigen, alle bestaande uit personen met de vereist bevoegdheden, adviseren de Commissie inzake het subsidiëren van bepaalde projecten.

De goedkeuring van een project door de Commissie houdt in dat er tussen de begunstigde en de Commissie een contract wordt gesloten waarin is bepaald dat eerstgenoemde verplicht is technische verslagen in te dienen over de verrichte werkzaamheden. Deze verslagen worden bestudeerd en besproken door groepen deskundigen die in gespecialiseerde werkgroepen bijeenkomen en een met redenen omkleed advies uitbrengen aan de Commissie. Zo nodig komen deze groepen bijeen in de verschillende onderzoekscentra of in de fabrieken waar het onderzoek wordt verricht, waardoor zij de werkzaamheden waarover advies moet worden uitgebracht, met kennis van zaken kunnen bestuderen en beoordelen.

Uit dezelfde gezichtshoek doet men ook pogingen communautaire onderzoekprojecten te bevorderen. In dat geval worden de werkzaamheden door de onderzoekscommissie gecoördineerd.

Tijdens het vierde programma zijn in verscheidene Lid-Staten gelijktijdig en in perfecte samenwerking enkele belangrijke onderzoeken gedaan. Deze werkwijze is sterk gestimuleerd, want zij heeft enorme voordelen:

- beter gebruik van de kredieten doordat dubbel werk wordt voorkomen;
- oplossing van problemen die alle of in ieder geval verscheidene ondernemingen raken;
- snellere toepassing van de gevonden oplossingen als gevolg van het feit dat tijdens het onderzoekwerk met bijzondere aspecten van de problemen van de installaties in kwestie rekening wordt gehouden;

- permanente verspreiding van de tijdens het onderzoekwerk verkregen kennis en gedane waarnemingen als gevolg van het feit dat het onderzoek wordt gecoördineerd.

Het ligt in de bedoeling ook bij de uitvoering van het onderhavige programma deze werkwijze te volgen.

V. RESULTATEN VAN HET ONDERZOEK

De bijzonderheden van de onderzoeken en de verkregen resultaten zullen aan de belanghebbenden worden medegedeeld. De onderzoeksverslagen worden zo spoedig mogelijk aan de leden van de deskundigencommissies te kennis gebracht. Al deze deskundigen zijn specialisten uit de ijzer- en staalindustrie van hun land, zodat een snelle verspreiding van de onderzoeksresultaten binnen deze industrie mogelijk is.

Om een bredere verspreiding van de informatie over de verrichte onderzoeken te waarborgen, zullen over de gesubsidieerde onderzoeken nadere mededelingen gepubliceerd worden in Euro-Abstracts.

Bovendien dient de begunstigde, overeenkomstig de bepalingen van de mededeling betreffende aanvragen en toekenning van financiële steun voor technisch, economisch en sociaal onderzoek (PB nr. C 159 van 24.2.1982, bijlage II, artikel 7, lid 2), voor zover hij op de onderzoeksresultaten geen octrooi heeft aangevraagd of verkregen, of definitief of tijdelijk industrieel eigendomsrecht op de onderzoeksresultaten heeft verworven, iedere belanghebbende op diens verzoek zowel deze resultaten als de op het betreffende gebied verkregen ervaring voor eigen gebruik ter beschikking te stellen.

Ten slotte zullen er, met inachtneming van bovengenoemde bepalingen, nog andere verspreidingsmiddelen worden toegepast, zoals het verzenden van overdrukken van artikelen over de onderzoeken, het houden van voorlichtingsdagen, congressen, enzovoort.

De Algemene Commissie voor de veiligheid en de gezondheidsvoorwaarden in de ijzer- en staalindustrie verzorgt op haar gebied de uitwisseling van ervaringen tussen de ijzer- en staalfabrieken van de Lid-Staten. Deze Commissie kan bij de vervulling van de haar verstrekte opdracht haar voordeel doen met de onderzoeksgegevens.

VI. FINANCIËLE ASPECTEN EN DUUR VAN HET PROGRAMMA

De voorgaande programma's op het gebied van de veiligheid, de arbeids-hygiëne en de bestrijding van de verontreinigingen in de ijzer- en staalindustrie hadden in principe een looptijd van vijf jaar. Deze periode bleek voldoende om tot concrete resultaten te komen, die in tal van gevallen vrij snel in de praktijk konden worden toegepast.

De projecten hadden gewoonlijk een looptijd van twee, soms van drie jaar en dit zal ook het geval zijn bij dit programma, waarvoor een looptijd van vijf jaar is voorgesteld.

Het krediet dat voor dit programma beschikbaar moet worden gesteld, omvat niet alleen de financiële steun voor de onderzoeken, maar ook de bijkomende kosten voor de uitvoering van het programma en de verspreiding van de resultaten, de beloning van de deskundigen op wie men een beroep kan doen voor studies over of samenvattende verslagen van door de EGKS gestimuleerde onderzoeken, de kosten van publikaties, vertalingen, typen, verspreidingsmiddelen, voorlichtingsdagen, octrooirechten, enzovoort.

Bij de raming van dit krediet is rekening gehouden met de kosten van de voorgaande onderzoeken, de normale kostenstijging, de jaarlijkse begroting die wordt toegekend voor het onderzoek op sociaal gebied in de kolen- en staalsector, de uitrusting van de instituten en het beschikbare en noodzakelijke personeel voor de juiste uitvoering van het programma. Bovendien brengt de overgang van het onderzoek naar een stadium dat dicht bij de industriële oplossing ligt (prototypes) soms een kostenstijging met zich mee.

Met inachtneming van deze factoren, kan de financiële steun die de Commissie van de Europese Gemeenschappen verleent, 60 % van de totale kosten belopen. Voor onderzoeken met een communautair karakter, dat wil zeggen dat de werkzaamheden gelijktijdig en in samenwerking met de verschillende onderzoeksinstituten van de EGKS-industrieën zullen worden verricht, kan de financiële steun, naar gelang van het advies van de raadgevende organen, echter 75 % van de totale kosten bedragen.

In deze omstandigheden meent men dat voor de verwezenlijking van een acceptabel programma dat daadwerkelijk bijdraagt tot de verbetering van de industriële hygiëne in de werkruimten en van de omgeving van de fabrieken, een onderzoekskrediet nodig is van naar schatting 20 miljoen Ecu, te rekenen vanaf 1985.

VII. CONCLUSIES

De Commissie van de Europese Gemeenschappen,

- overwegende dat het noodzakelijk is de ijzer- en staalindustrie te helpen om zich aan de bepalingen van de verschillende richtlijnen die op haar van toepassing zijn te houden en de beste technieken toe te passen die voor het voorkomen van verontreinigingen beschikbaar zijn;
- overwegende dat het noodzakelijk is de onderzoeken op het gebied van de industriële hygiëne op de werkplekken en de verbetering van het milieu in de ijzer- en staalindustrie aan te moedigen;
- rekening houdende met de gunstige beoordelingen, de toestemming en de adviezen inzake het onderzoekswerk zoals die door de raadgevende commissies, samengesteld uit vertegenwoordigers van de industrie en van de regeringen en deskundigen, zijn gegeven;
- gelet op artikel 55 van het Verdrag tot Oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

stelt voor om, afhankelijk van de budgettaire mogelijkheden, een bedrag van in totaal circa 20 miljoen Ecu voor de uitvoering van een vijfde onderzoekprogramma, getiteld : "Technische bestrijding van schadelijke en hinderlijke invloeden op de arbeidsplaatsen en in de omgeving van installaties der ijzer- en staalindustrie" beschikbaar te stellen gedurende een periode van vijf jaar, te rekenen vanaf 1985.